

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.130 van 11 september 2002
in de zaak A. 119.063/XIV-9358.**

In zake :

XXX
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. KETELSLEGERS,
kantoor houdende te 9820 MERELBEKE,
Eikenmolenwijk 10

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 30 juni 1969 en van Bulgaarse nationaliteit, op 2 april 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 maart 2002 tot verwerping van de regularisatieaanvraag ingediend door verzoeker;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 26 juni 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. GABRIELS die, loco Advocaat M. KETELSLEGERS, verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat C. DECORDIER die, loco Advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke toedracht van de zaak.

1.1. XXX dient op 28 januari 2000 een regularisatieaanvraag in op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet), meer in het bijzonder op basis van artikel 2, 4/ (adm. doss., stuk 63).

1.2. Het onderzoekssecretariaat van de Commissie voor regularisatie stelt op 27 juli 2000 vast dat het bij de aanvraag gevoegde dossier onvolledig is en maakt het dossier met een negatief advies aan de Minister van Binnenlandse Zaken over.

1.3. Verzoeker wordt door de tweede kamer van de Commissie voor regularisatie op 28 november 2001, bijgestaan door zijn Advocaat, gehoord (adm. doss., stuk 231).

1.4. De tweede kamer van de Commissie voor regularisatie verleent op 12 december 2001 een ongunstig advies betreffende de aanvraag van verzoeker (adm. doss., stuk 232). Dit advies is als volgt gemotiveerd:

“Gelet op de vaststelling van het secretariaat van de Commissie voor regularisatie (hierna "de Commissie" genoemd) dat het dossier dat bij de aanvraag werd gevoegd onvolledig is zodat de aanvraag met negatief advies voor beslissing aan de minister werd overgemaakt overeenkomstig artikel 12 § 1 van de wet van 22 december 1999 (verder "de wet" genoemd).

Gelet op de aangetekende brieven d.d. 02.04.2001 en 22.06.2001 en de hierbij gevoegde stukken.

Gelet op de ter zitting afgelegde verklaringen en bijgebrachte stukken.

1. Nopens de ontvankelijkheid.

De regularisatieaanvraag werd tijdig ingediend en is ontvankelijk.

2. Nopens de identiteit van de aanvrager.

De identiteit staat voldoende vast aan de hand van de voorgelegde documenten en de eigen verklaring van betrokkene ter zitting van de Commissie.

3. Nopens het verblijf op het grondgebied op 1 oktober 1999.

Aan de hand van de bijgebrachte stukken staat het niet vast dat betrokkene daadwerkelijk in België verbleef op 1 oktober 1999 (zie verder onder 4).

4. Nopens het regularisatiecriterium zoals vermeld in de aanvraag tot regularisatie, namelijk het kunnen laten gelden van humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen in het land te hebben ontwikkeld zoals bepaald in artikel 2, 4/ van de wet.

Betrokkene verklaart sedert 25 september 1996 onafgebroken in België te verblijven.

Betreffende zijn verblijf in België in de jaren 1996, 1997 en 1999 kan hij geen overtuigende bewijzen bijbrengen. Hij brengt een huurkontract bij voor de periode van 01.10.96 tot 30.09.97

en een huurkontraat voor de periode van 01.05.2001 tot 30.04.2002. Er zijn ernstige aanwijzingen dat de beide kontrakten op dezelfde dag werden ingevuld en ondertekend.

Volgens deze kontrakten was hij onmiddellijk na zijn aankomst in België woonachtig in de Gasmeterlaan, 32. Nochtans verklaarde de eigenaar van de woning dat hij eerst woonachtig was in de woning gelegen Berouw 34 (stuk 12 ter zitting neergelegd).

Bij zijn aanvraag tot regularisatie is een inschrijvingsformulier gevoegd d.d. 17.01.2000 waar als adres IJskelderstraat, 115 werd vermeld hoewel hij volgens het huurkontraat hier pas woonachtig was sedert april-mei 2001.

Hij verklaarde ter zitting niet over facturen van gas en elektriciteit te beschikken, omdat de woning gelegen Berouw, 34, zou gehuurd zijn op naam van een vriend doch hij legt geen copie voor van deze overeenkomst.

Er is enkel zekerheid over zijn verblijf in België in november 1998. N.a.v. van de controle in een bar werd hij verhoord door de politiediensten en vertoonde hij een Grieks paspoort op naam van een andere persoon dat achteraf vervalst bleek te zijn. Aan de politiediensten verklaarde hij op 18 november 1998 in België te verblijven sedert september 1997 (zie dossier D.V.Z.). Hij kreeg dezelfde dag het bevel om het land te verlaten.

Er zijn geen humanitaire redenen voorhanden en betrokkene heeft in ons land onvoldoende duurzame sociale bindingen ontwikkeld.

(...)”.

1.5. Op 4 maart 2002 verwerpt de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor regularisatie (adm. doss., stuk 248). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de grond van de zaak.

2.1. Overwegende dat de verzoeker in het derde onderdeel van het enig middel aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, doordat de brief van 11 februari 2002 van de Advocaat van verzoeker door de verwerende partij niet werd beantwoord en evenmin in de overwegingen van de bestreden beslissing werd opgenomen; dat niet wordt gezegd in de bestreden beslissing waarom met dit schrijven geen rekening werd gehouden, en dat evenmin de gegevens, vervat in dit schrijven, worden beantwoord en/of weerlegd;

Overwegende dat de Raad van State vaststelt dat de Advocaat van verzoeker op 11 februari 2002 een gemotiveerd aangetekend schrijven heeft verstuurd naar de Minister van Binnenlandse Zaken, dat niet werd beantwoord en dat niet werd betrokken bij of verwerkt in de bestreden beslissing; dat deze brief zich niet in het administratief dossier bevindt; dat dit schrijven als stuk nummer 4 werd gevoegd bij het verzoekschrift tot nietigverklaring; dat de inhoud ervan als volgt luidt:

“AANGETEKEND

Gent, 11 februari 2002

Geachte Minister Van Binnenlandse Zaken

Betreft : XXX / Commissie voor regularisatie

U. referte : aanvraag regularisatie 90002000012800740

In navolging van het advies van de commissie voor regularisatie waarvan op 17.12.2001 aan de heer XXX werd kennis gegeven, ben ik zo vrij hierna volgende grieven te laten kennen en elementen aan te brengen, waarmee ik u verzoek rekening te willen houden vooraleer tot een eindbeslissing te komen.

De heer XXX is in 1996 in België toegekomen en heeft nooit asiel aangevraagd. Vanaf zijn aankomst in september 1996 tot de aanvraag regularisatie in januari 2000 heeft hij in de volledige illegaliteit geleefd.

De heer XXX is één van die mensen die werkelijk vanuit het niets en dus vanuit de illegaliteit is opgestaan en zich bekend heeft gemaakt bij het in voege trede(n) van de wet.

De regularisatiecommissie is het thans eens dat omtrent de identiteit van de heer XXX voldoende stukken werden neergelegd. Evenwel is men de mening toegedaan dat er onvoldoende sociale bindingen zijn en geen humanitaire redenen.

- er wordt geen rekening gehouden met de verklaringen van meer dan zeven personen die de heer XXX kennen en met hem reeds enkele jaren contacten onderhouden,

- hij de Nederlan(s)d(s)e taal machtig is en daarvoor meer dan 140 lessen Nederlands volgde.

- hij vast werk heeft sinds 16.3.2001 en bij de B.V.B.A. Henk Vanmaele over een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur beschikt.

Uit de stukken die aan de regularisatiecommissie werden overhandigd en meer bepaald uit het aangevraagde visum (stempel van aankomst en geen stempels van vertrek) blijkt duidelijk dat hij in 1996 is toegekomen en ons land niet meer heeft verlaten. Zijn aanwezigheid in 1996 is meer dan duidelijk. Bovendien zijn er voldoende verklaringen neergelegd van tal van vrienden van de heer XXX, waarmee de regularisatiecommissie geen enkele rekening hield.

Er kan van de heer XXX dan ook niet worden verwacht dat hij allerhande dingen bijhield die zijn aanwezigheid zouden kunnen bewijzen. De heer XXX kon immers niet op voorhand weten of vermoeden dat er een regularisatie zou volgen. Hij leefde in de volkomen illegaliteit. Deed nooit een asielaanvraag, deed nooit een aanvraag bij het O.C.M.W.

De heer XXX is op 5.02.1999 door de Rechtbank van eerste aanleg te Gent, zetelend in correctionele zaken, veroordeeld wegens het bezit van een vals paspoort, een valse arbeidskaart en gebruik van een valse naam. Van belang hierbij is dat de heer XXX werd ontdekt bij een huiszoeking. De heer XXX werd op 18.11.1999 aangetroffen in een woning gelegen te 9000 Gent, Berouw 34. De heer XXX verbleef daar bij een vriendin V. N.. Bij V. N. werd naar aanleiding van een door haar gepleegde diefstal een huiszoeking gedaan en alzo vond men ten haren huize de heer XXX.

De heer XXX had na zijn veroordeling alle reden om verder in de illegaliteit te leven. Zijn uitwijzing werd immers na het vonnis bevolen.

Er zijn bovendien ook geen redenen te twijfelen aan het feit dat de heer XXX aanvankelijk bij een vriendin verbleef in het appartement gelegen te 9000 Gent, Berouw 34. De strafinformatie die dienaangaande bestaat is daarvan het sluitend bewijs.

Bovendien zij(n) er ook geen redenen om te twijfelen aan de huurcontracten. De aanvraag werd ingediend op het adres berouw 34 en later bij de verhuis gewijzigd naar Ijskelderstraat 115. Dat de huurcontracten niet corresponderen voor wat betreft de weergegeven data, doet geen afbreuk aan het feit dat de heer XXX wel in België verbleef.

De Commissie heeft ten onrechte geen belang gehecht aan de verklaringen van de personen die de heer XXX kennen. Ten onrechte werd dan ook betwist dat er onvoldoende sociale bindingen zijn en geen humanitaire redenen.

Het feit alleen al dat iemand reeds jaren niet meer in zijn land van herkomst geweest is en zich uiteindelijk in een vreemd land weet te handhaven, door op vrij kort(e) termijn de Nederlandse taal aan te leren - de heer XXX spreekt perfect Nederlands - en vervolgens vast werk kan vinden en behouden. Bovendien zij(n) er tal van mensen met wie hij sociale bindingen heeft.

Dit alles mag niet worden afgestraft door een beslissing die niet alle elementen in acht neemt en geen rekening houdt met de reeds jaren durende en zeer moeilijke levenssituatie waarin de heer XXX zich bevindt.

De heer XXX spreekt zeer goed de Nederlandse taal, is alleenstaande, heeft al meer dan een jaar vast werk en wil zich bewijzen door zich volledig te integreren. Hierdoor zou een einde komen aan zijn reeds jaren durende onzekere bestaan.

Hopend met deze gegevens rekening te willen houden bij de eindbeslissing, verblijf ik inmiddels,

Met de meeste hoogachting,
Miranda Ketelslegers.”;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij zich blijkbaar bewust is van deze “vergetelheid”, vermits het stuk 254 van het administratief dossier, zijnde de brief van 5 april 2002 van de griffie van de Raad van State gericht naar de verwerende partij, de volgende handgeschreven vermelding bevat: “Mogelijk motiveringsgebrek: beslissing van de Minister houdt geen rekening met de brief (bevindt zich niet in het administratief dossier)”, gevolgd door een onleesbare paraaf; dat bijgevolg het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 maart 2002 houdende verwerping van de regularisatieaanvraag, ingediend door verzoeker op 28 januari 2000 op basis van artikel 2, 4/, van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf september tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.